

ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐν θριαμβῷ μὲ κυματίζουσαν τὴν σημαίαν ἦν ἐλύτρωσεν ἐκ τῶν ἐχθρικῶν χειρῶν.

Διὰ τὴν γενναιότητά της ταύτην ἡ Ἀννέτα ἔλαβε τὸν Σταυρὸν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Κατὰ τὸν γερμανογαλλικὸν πόλεμον ἠκολούθησε τὸ 32^{ον} σύνταγμα, οὕτως ἐτύγγχανε τροφῶδες. Ἡμεῖς τινὰ μετὰ τὴν ἀμνηστειαν, εὐρισκομένη ἐπὶ τινος δημοσίας ὁδοῦ πλησίον τῶν θυρῶν τῆς πόλεως Τιονβίλ ἐξυβρίσθη ἀναιδῶς ὑπ' ἐνὸς Βυκαροῦ στρατιώτου. Ἡ Ἀννέτα οὐδόλως πτοηθεῖσα ὀπισθοδρομεῖ βήματά τινα, εἶτα στρέφεται καὶ διὰ βολῆς φεβόλθερ, διαπερᾶ τὸν στρατιώτην, ὅστις πίπτει ἄπνους. Συλληφθεῖσα σχεδὸν αὐτοστιγμῆ ἀπήχθη εἰς τὰς φυλακὰς, ὀλίγας δὲ ἡμέρας μετὰ τὸν φόνον ἐδικάσθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Μετς καὶ καταδικάσθη εἰς θάνατον.

Ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς εἶχε φθάσει, ὅτε κατὰ τύχην εὐρίσκειτο ἐν Μετς καὶ ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος-Κάρολος Μαθῶν οὗτος ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τουφεκίσωσι γυναῖκα, ἀμέσως ἐζήτησε νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτῷ τὸν φάκελλον τὸν ἐμπεριέχοντα τὴν δικογραφίαν, ἐξετάσας δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν. Τέσσαρας μετὰ ταῦτα ἡμέρας ἡ Ἀννέτα Drevon λαμβάνει ἐπισήμως ἐντελῆ ἀθώωσιν μετὰ χρηματικοῦ τινος ποσοῦ καὶ ἀποστέλλεται εἰς Γαλλίαν.

Ἡ ἡρώς αὕτη, ἥτις ὑπῆρέτησε 30 ὀλόκληρα ἔτη ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ, ὡς ὀλίγοι τῶν στρατιωτῶν, κατὰγεται ἀπὸ Κλερμόν - Φερράν. Τὴν 21 Ἰουνίου τοῦ 1874 ἠξιώθη ἰδιαιτέρας ἀφοράσεως παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας στρατάρχῃ Μὰν-Μαῶν, ὅστις τῇ ἐχορήγησε καὶ μνηκίαν χρηματικὴν βοήθειαν. Ἐκτοτε ζῆ ἡσύχως ἐν Παρισίοις.

Διὰ τῆς πενιχρᾶς δ' ἐκείνης ἐπικουρίας ἐξασκεῖ σήμερον τὸ ἔντιμον τῆς λαχανοπώλης ἐπάγγελμα ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν Παρισίων ἀγορᾷ, τοῦθ' ὅπερ τῇ ἐπιτρέπει νὰ ζῆ τιμίως, χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην οὐδενός.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

A. I. Γ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς καθολικὸς παρουσιάζεται εἰς τὴν θύραν τοῦ Παραδείσου.

— Ἐπέρασες ἀπὸ τὸ Καθαρτήριο; ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ ἅγιος Πέτρος.

— Ὅχι, ἀποκρίνεται ὁ ἁμαρτωλὸς, ἀλλὰ ἔζησα τριάντα χρόνια νυμφευμένος.

— Καλὰ, ἔμβα' ἡ τιμωρία εἶνε ἀρκετή.

Τὸν διάλογον αὐτὸν ἀκούσας ἄλλος τις, ὅστις μὴ ἔχων πολὺ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν, δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ, ἔλαβε θάρρος καὶ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ ἀποστόλου.

— Καὶ σύ; ἐρωτᾷ ὁ ἅγιος, ἦσουν καὶ σὺ νυμφευμένος;

— Δυὸ φορὰς μάλιστα, ἀπαντᾷ θριαμβευτικῶς ὁ ἁμαρτωλός.

Ὁ ἀπόστολος τοῦ κλείει ἀποτόμως τὴν θύραν.

— Ἐδὼ δέχομαι μόνον τοὺς δυστυχεῖς, λέγει, ὄχι τοὺς βλάκας.

Ὁ Ἀγαθόπουλος εἰσέρχεται εἰς κουρεῖον, ἵνα κουρευθῇ. Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν ἐργασίαν, ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ κουρεὺς:

— Εἶνε καλὰ ἔτσι τὰ μαλλιά σας;

Ὁ Ἀγαθόπουλος παρατηρεῖ εἰς τὸν καθρέπτην:

— Ὅχι, λέγει, τὰ θέλω ὀλίγο περὶ μακρῶ!

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἠγέρθη ποτὲ μεγάλη συζήτησις μεταξὺ τῶν κυριῶν διαφόρων ἀνωτέρων λειτουργῶν περὶ τῆς θέσεως ἣν ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ ἐκάστη εἰς ἐπισήμους ἑορτάς· ἐπειδὴ δὲ ἡ συνεννόησις ἐφαίνετο ἀδύνατος, ἀνεφέρθη τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λόρδον Κάννινγκ, ὅστις ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν φιλονικίαν ἀπεράσισεν ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ἐθιμοταξίας θὰ ἐρρυθμίζετο κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ ὅτι ἡ μᾶλλον ἡλικιωμένη τῶν κυριῶν θὰ καταλάμβανε τὴν πρώτην θέσιν.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὐδεμία κυρία παρουσιάσθη ἵνα λάβῃ τὴν τιμὴν τῆς πρωτοκαθεδρίας.

— Κυρία, θέλετε νὰ γνωρίσετε ὅλα τὰ ἐλαττώματά σας; Μαλώσατε μὲ τὴν καλλιτέραν φίλην σας.

Ὁ Σ. . . εἶνε ἄλλος Ἐξηνταθεσβόνης. Προχθὲς ἔλεγε πρὸς φίλον του:

— Δὲν ζεύρω, ἀδελφὲ, πλέον πῶς νὰ κάμω; ὅταν περιπατῶ λειῶνω τὰ παπούτσια μου, καὶ ὅταν κάθηναι λειῶνω τὸ πανταλόνι μου.

Ὅτε ἡ διάσχυρος τραγωδὸς Ῥαχὴλ ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὸ Ὄρειον, ἦλθε πρὸς τὸν καθηγητὴν τῆς ἀπαγγελίας Provost ἵνα τὴν παρακαλέσῃ νὰ τῇ δώσῃ ἰδιαίτερα τινὰ μαθήματα. Ἀλλ' ὁ καθηγητὴς ἀπέπεμφεν ἀπλάγχχνως τὴν νεάνίδα λέγων αὐτῇ:

— Παιδί μου, καλλίτερα θὰ κάμης νὰ πᾶς νὰ πωλῆς μπουκέτα.

Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ποῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὴν μέλλουσαν καλλιτέχνην οἱ σκληροὶ ἐκεῖνοι λόγοι.

Μετὰ καιρὸν, ἐσπέρων τινὰ ἡ Ῥαχὴλ ὑποκεινομένη τὴν Ἐρμιόνην ἤρατο ἀληθῆ θριαμβοὺς εἰς τὸ θέατρον. Πεσοῦσης δὲ τῆς αὐλαίας, ἡ ἠθοποιὸς πληρώσασα τὴν ἐλληνικὴν αὐτῆς χλαμύδα ἀνθέων ἐκ τῶν καλυπτόντων τὴν σκηνὴν ἦλθε πρὸς τὸν καθηγητὴν τὸν συμβουλευσάντα αὐτὴν ἄλλοτε νὰ γείνη ἀνοητὸς, καὶ μετὰ εἰρωνικῆς φιλαρεσκείας

— Κύριε Provost. εἶπεν, ἠκολούθησα τὴν συμβουλὴν σας· ἰδού, πωλῶ μπουκέτα· θέλετε νὰ ἀγοράσητε;

Σκέψις καταναλωτοῦ:

Ὁ νόμος πρέπει νὰ καταδικάζῃ τοὺς ἐμπόρους, οἱ ὁποῖοι συλλαμβάνονται πωλοῦντες νεοθευμένα ἢ ἐπιβλαβῆ προϊόντα, νὰ καταναλίσκουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ τοιοῦτον ἐμπόρευμά των.

Ὅσάκις ἀπαντῶ ἀνθρώπων ἔχοντα θερμὸν τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, συλλογίζομαι ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς θὰ ἦτο ὁμοίως ἐλευθέριος ἐάν τυχόν ἦτο πλούσιος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸν ὀκνηρὸν δὲν δύναμαι νὰ συγκαταριθμήσω μετὰ τῶν ζώντων· εἶνε νεκρὸς, τὸν ὁποῖον μόνον δὲν δύναμαι νὰ θάψω.

Τὸ μῖτος ὄπερ τρέφομεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν βλάπτει ὀλιγώτερον τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν ἢ τὴν ἡμετέραν.

Ἡ φιλοσοφία κατισχύει εὐλόγως τῶν παρελθουσῶν ἢ μελλουσῶν θλίψεων· αἱ παρούσαι ὅμοιαι θλίψεις κατισχύουσι τῆς φιλοσοφίας.

Ὁ μωρὸς ὑποστηρίζει μίαν πλάνην μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἀνθρώπου οὐδόλως ἀπατωμένου· ἐξ ἐναντίας ὁ σοφὸς ὑποστηρίζει μίαν ἀλήθειαν μετὰ τῆς προσοχῆς ἀνθρώπου δυναμένου καὶ νὰ ἀπατηθῇ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» ἀναγινώσκομεν ἅ ἔν τῷ χωρίῳ Σιστόβης τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, τοῦ ὄρεινου δήμου Ἀλαγωνίας, ἀπεβίωσεν ἡ Πατρία χήρα Παραγιώτου Κωνσταντακάκη, διανούσα τὸ 127^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἡ μακαρίτι Πανώρα καὶ ὄλον τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα τοῦ βίου αὐτῆς διετήρησε σώας τὰς φρένας, ἀκεραίας τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ πληρестаτὰς τὰς αἰσθήσεις, πλὴν τῆς ἐπ' ἐσχάτων μειωθεῖσας κατ' ἐλάχιστον ἀκοῆς. Λίαν δὲ περίεργον φεινόμενον ἐν τῷ βίῳ τῆς μνησθείσης Πανώρας ὑπῆρξεν, ὅτι καὶ ὄλον τὸ διάστημα τῶν 127^{ων} τούτων ἐτῶν οὐδέποτε ἠσθένησε σπουδαίως αὐτῇ· ἀλλὰ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς, δύο περίπου μῆνας, ἤρξατο ἀδιαθετοῦσα, ὅτε μὲν κατακλινομένη ἐν τῇ στρωμνῇ αὐτῆς καὶ ἐπὶ τριήμερον μένουσα ἄσιτος, ὑποκύπτουσα εἰς ὕπνον διὰ λειψιματικόν, ὅτε δὲ ἐγρηγοροῦσα ἀνεγείρεται τῆς κλίνης, ἀναλαμβάνουσα τὰς δυνάμεις αὐτῆς· τοῦτο συνέβαινε κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς εἰ-

ρηται δύο μηνῶν, ἕως οὗ τὴν 14 παρελθόντος μηνὸς αὐγούστου, ἔχουσα παρὰ τὴν κλίνην αὐτῆς λόχον ὀλοκλήρον, οὕτως εἶπεν, ἐκ τεσσάρων γενεῶν ἐγγόνων, ἐκοιμήθη τὴν αἰώνιον ὕπνον, ὀλοκλήρως καὶ εὐχόμενη τοῖς ἀπογόνους τῆς τὰ βέλτιστα· Ἐξήσαν, ὡς ἐρρέθη, ποσαῦτα ἐτη διδοῦσα τοσοῦτους ἐγγόνους, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔκλαυσε κατὰ τὸν μακρὸν αὐτῆς βίον, καὶ μὲν ταῦτα διασώσασα μέχρι τέλους, ὡς προερίηται, τὰς φρένας σώας, τὰς δυνάμεις ἀκεραίας καὶ τὰς αἰσθήσεις πλήρεις, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται καὶ μάλιγα κατὰ τὰ ταῖς ὄρειναῖς χωρικοῖς εἰθισμένα. Ἐργαττε μὴ ἔχουσα ἐπὶ τούτῳ ἀνάγκην οὐδεμιᾶς βοηθείας· ἠεροάζετο τῆς θείας λειτουργίας σχεδὸν καὶ ὅλας τοῦ ἔτους τὰς κυριακάς καὶ τὰς σημαντικὰς ἐορτάς, μεταβαίνουσα ἀνευ βοηθήματος διὰ τῶν λίαν ἀνωμάλων δῶν τοῦ χωρίου εἰς τὸν πολὺ ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἀπέχοντα ἐνορικὸν ναόν. Τέλος πάντων ἡ ὑπεριωνίης αὐτῆ ὀρεινὴ δέσποινα, γεννηθεῖσα τὸ ἔτος 1755, ἔγνω τὰ τῆς τοῦ 1769 ἐπαναστάσεως, οὕτα δεκατετραετίς, τὰ δὲ τῆς τοῦ 1821 ἐξηνοντάπενταετης. Ἐν ἐν τούτοις αὐτῇ κατεῖχε τὴν τέχνην τοῦ γράφειν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα τοῦ ἱστοριογραφεῖν, ὁποίας δὲν ἠθέλομεν ἔχει ἱστορικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν συμφορῶν, ἃς κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐπαναστάσεις ὑπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἐν ἐλευθερίᾳ τῆς πατρίδος, τὴν ὁποίαν διαρπάξουν σήμερον καὶ ἐκμεταλλεύονται μικροὶ πολιτικοί!

Σπάνιον παράδειγμα πολυγονίας ἀναγράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κερκυρας. Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν αὐτόθι, ἐν χωρίῳ Κυνοπιάστες τῆς ἐπαρχίας Μέσης, ὁ κτηματίας Χρ. Πουλημένος. Οὗτος ἔσχε 19 υἱοὺς, ὧν τοὺς πλείστους εἶδε νυμφευμένους, ἀποκτήσας τέκνα τέκνων μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. Γονιμώτατοι ὑπῆρξαν καὶ οἱ υἱοὶ του, ἐξ ὧν ἀπέεστησαν 96 ἐγγόνους. Ἐσχε δὲ καὶ δισεγγόνους, ὧν ὁ μεγαλύτερος ἔχει ἡλικίαν 15 ἐτῶν. Μὴ συμπεριλαμβανόμενον τῶν νυμφῶν του, οἱ ἐξ αὐτοῦ προσελθόντες καὶ εἰς τὴν γενεάν αὐτοῦ ἀνήκοντες ὑπερβαίνουσι τοὺς ἑκατὸν πενήκοντα οὐ μόνον δὲ αὐτὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ πάντας τοὺς ἀπογόνους του, ἀλλὰ καὶ τῶν υἱῶν τοῦ τινες ἠγνόουν ποίους καὶ πόσους εἶχον συγγενεῖς. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του ἔπαιζε παρὰ τὴν ἐλαίαν τῆς ἀγορᾶς τοῦ χωρίου μετὰ 20 περίπου παιδιῶν ἐγγόνων καὶ δισεγγόνων του, περικυκλούμενον αὐτῶν. Μία ἐγγονὴ δὲ τοῦ Χρ. Πουλημένου ὑπῆρξε τροφὸς τοῦ βασιλοῦ παιδὸς Γεωργίου. Ἦν δὲ ὁ τελευταῖος τύπος ἀρετῆς καὶ θεοσκευτικῆς προσηλώσεως. Τὴν κηδεῖαν του παρεκολούθησεν ἐν λύπῃ ὄλον τὸ χωρίον καὶ πολλοὶ τῆς πόλεως, ἐπὶ τούτῳ προσελθόντες.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.